

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisen äänenkannattaja

Organ of the Finnish Working Women in America

No. 48

TIISTAINA, MARRASK. 27 P. — TUESDAY, NOV. 27, 1917.

1917 — Seitsemäs vuosik.

NAINEN TULEVAISUUDESSA MUKAELMA IHANTEENI

A. Bebel kirjassa "Nainen".
Nainen on uudessa yhteiskunnassa sosiaalisesti ja taloudellisesti täysin riippumaton, hän ei ole enään minkäänlaisen herrauden eikä riistämisen alainen, hän on miehen suhteen vapaa, tasa-arvoinen ja oman-omensa seppä. Hänen kasvatuksensa on sama kuin miehen, pätti milloin sukupuoliset seikat toista vaativat; eläen luonnomukaisissa elin-ehdoissa voi hän kehittää ja käyttää ruumiillisia ja henkisiä kykijään tarpeen mukaan; kun hän valitsee toimialan, joka vastaa hänen toiveitaan ja taipumuksiaan ja työskentelee samojen ehtojen alaisena kuin miehen. Aksen käytännöllisenä ammattityöläisenä on hän toisen osan päävää kasvattaja, opettaja, hoitaja, kolmannen käyttää hän jonkun taiteen tai tieteen harjoittamiseen ja neljäntenä hoitaa hän jotain hallinnollista toimintaa. Hän tutkii, työskentelee, huivitelee ja seurustelee kaltaistensa kanssa tai miehen seurassa, kuten häntä haluttua ja tilaisuutta on.

Rakkaus valinnassa on hän miehen tavoin vapaa ja esteetön. Hän kosii tai antaa toisen kosin, eikä tee liittoa millään muulla kuin taipumuksensa perusteella. Tämä liitto on yksityinen sopimus ilman virkaimehen välitystä, kuten avioliitto oli keskiaikaa saakka. Sosialismi ei tässä huomitaanutta, se asettaa vain etiselleen korkeammalla sivistysasteella ja uudessa yhteiskuntamuodossa, mitä jo oli käytännössä ennen kuin yksityisomaisuus hallitsi yhteiskuntaa.

Ihmisen tulee määrätä itse asioitaan, sillä edellytyksellä, ettei hän viettiäkään tyydyttäessä tyytä kellekään toiselle vahinkoa eikä häitä. Sukuvietin tyydyttäminen on yhtä paljon henkilön yksityisasia kuin minkään muun luonnonvietin tyydytys tahansa. Kenenkään ei tarvitse tehdä siitä tiliä toiselle, eikä kellaan kutsu-mattomalla ole asiaa sekaantua siihen. Kuten syöntini, juontini, nukkumiseni ja pukeutuimiseni on persoonallinen asiani, niin on myös seurustelu toiseen sukupuoleen kuuluvan henkilön kanssa. Käsitys ja sivistys, henkilön riippumattomuus, siinä ominaisuus, jotka kasvatuksen ja olojen kautta tulevassa yhteiskunnassa ovat huomionkohteita, estävät kutakin tekemästä tekoja, jotka koittuisivat omaksi vahingoksi.

Se seikka, että nykyinen tyh-mä arkamaisuus ja naurettava salamielisyys katoavat sukupuoliasioista, on tekevä sukupuolten

seurustelun huomollisemmaksi, kuin nyt on laita. Jos kahden liiton tehneen ihmisen kesken syntyy sietämättömyyttä ja vastenmielisyyttä, niin käskää moraalit katkasemaan tämän, luonnottomaksi ja siis sietämättömäksi muuttuneen sitoumuksen. Ja kun suhteet ovat kadonneet, jotka tuomitsivat jonkun naisia aviottomuuteen tai ruumiinsa kauppaamiseen, niin eivät miehet voi harjottaa mitään ylivaltaa. Toiselta puolen estää kokonaa muuttunut yhteiskuntatila monia asteita ja häiriöitä, jotka nyt vaikuttavat aviolliseen elämään, ja usein estävät sitä pääsemästä kukoistukseen, jopa tuhoavatkin sen kokonaan.

Nämä vastakohdat ja luonnottomuudet naisen nykyisessä asemassa selvenevät yhä laajemmille piireille ja ilmenevät sekä yhteiskunnallisessa että romaani-kirjallisuudessa; usein erehdyttä-vässä muodossa. Että nykyinen avioliitto yhä vähemmän vastaa tarkotustaan, sitä ei kukaan ajatteleva enää kiellä.

Sosiaalisessa yhteiskunnassa on nainen vapaa ja lapsen, joita hänellä on eivät häiritse sitä vapautta; ne lisäävät vain hänen elämäniloaan. Hoitajattaret, kasvattajat, ystävättaret ja kasvava nuorisot auttavat häntä, kun on apua tarvis.

Naisen täydellinen vapautus ja yhdenvertaisuutensa miehen rinnalla on kulttuurikehityksemme päämäärä, jonka toteutumista ei mikään mahti maan päällä voi estää.

SANANEN NAISASIESTA

Tällä otsakkeella on kirjoitus Toveritarren n:o 47 nältävästi toimituksen kirjoitus, joka mielestäni kaipaisi vähän tarkempaa selitystä.

Läimän siis mainitusta kirjoituksesta joitakin kohtia. Ensimmäinen kaksikin ensimmäistä lausetta, jotka kuuluvat: "Näyttää siltä kuin olisivat näinä aikoina meidän kiivaimmat vastustajammekin ruvenneet enemmän seuraamaan sosialistisen naisliikkeen tarkoitusta. Yhä kyyvyvämmiin, väikkään ei avonaisen hyväksyvästi, kääntyvät he meidän puoleemme hakien selvitystä niin monelle tämän päivän olleen ja entisen oloitan murskaantumiselle. (Haluaisin tietää mitä tar-

Ryysyisenä kulki miesi
Kumartaen ohitseini;
Silloin silmiiniä katsoin
Ja mä kysymyksen tein:

Turvenökki, olkikatto,
Kansa myöskin ryysyissään!
Näinköhän mä uskon tuota,
Näinköhän mä totta näen?

Tyynehesti miesi työnsi
Kätens' laihan kateheini —
Totta siis! Ja sillä kertaa
Kuohahti mun sydämeini.

Mutta mies sen huomasi ja
Huahhti ja lausui nyt:
Tiedon puute, pulskat herrat
Meitä näin on nylkenyt.

Maatonna me oltiin jo,
Tuskin oli taivastai —
Pampun heiluu, ryysyt siitä
Selkähinsä kansa sai.

Majojamme maata varten
Alas aivan painettiin,
Huoneemmekin vihdoon vietiin,
Siitä tultiin turpeisiin.

Turpeen alta tulematta
Mies on, sananparsi soi —
Muttu turpehenkin alta
Tämä kansa nousta voi.

Ja se nousee, unsi on aika
Kaikki vielä paranee
Ryysyistämme paikka paikan
Perästä vielä putoaa.
Kansa varttuu,
Viilja karttuu
Kohoapi koko maa.

koittaa tuo tämän päivän ollut ja entinen ja mikä ero on olleen ja entisen välillä). Minulle on tunta ja sentähden käsittämätöntä se, että meidän vastustajamme kääntyisivät meidän puoleemme selvitystä hakien entisten oloitan murskaantumisille. Sillä minä olen aina luullut että meillä on entisiin tapalutumiin nähden kanta määrätely, siis vastaukset valmiina ja sellaiset vastaukset jotka eivät suinkaan miellytä vastustajiamme ja siksiä puolen et-tä he ennen karttavat kuin hakevat meidän selityksiämme. Sit-ten seuraava lause: "Käsimmin kristitykin panee jo tunnustamaan, että uskomon keppihevo-

(Jatkoo toisella sivulla)

Kirj. Eugene V. Debs.

Ihanteeni on ajattelija työpu-vussa.

Korkeimman ihmimillisuuden ja siveellisen voiman ryhti ole-muksessaan, seisoo hän pain maailmaa ja taistelee oikeutensa puolesta. Naapurien kunnioituk-sen menetyksen korvaa hänelle oma sisäinen varmuus, ja hän jatkaa taisteluaan — maailman suurinta taistelua — työväen-luokan vapauttamiseksi sorron-alaisesta asemastaan.

Runoilija Whittier sanoi kee-ran, että jokaista suurta kysy-mystä on vaikea ajaa sen ensi asteilla. Tämä on aina ollut hor-jumaton totuus. Helppo on olla vailla omintakaisuutta ja ajelehtia virran mukana. Mutta pysähty-tä yhtyäkseen maailmanmahti vastaan taistelevaan pieneen lii-keeseen, tarvitaan uskallusta.

Viidessäkymmenessä vuodessa me olemme muodostaneet maailman suurimman taloudellisen ja poliittisen järjestön. Uuden päivän valo kasvoillaan marssi työ-väki kohti auringon nousua. Mi-nä olen varma, että se aika, jol-loin me saavutamme taloudelli-sen kansanvallan ihanteen, on lähellä. Muttu joukkojen yhtymä-nen on kaiken perusehto. Kun työväen taajat joukot, huomatu-taan asemansa, yhtyvät talou-dellisen ja poliittisen lipun ympä-rille ja rientävät eteenpäin, ei mikään voima voi niitä estää saavuttamasta luokkansa vapa-utta.

Köyhyys, joka nyt tässä maas-sa vallitsee, on nykyisen teolli-suusjärjestelmän kehityksen tu-los. Jokaisen taloudellinen jär-jestelmä kasvaattaa itse kuolin-siemenensä. Nykyinen järjestel-mä on jo kehittänyt sille asteelle, ja siksi sen aika on lyhyt.

Koittanut on se aika, että työ-väen tulee herätä, tarttua asioih-in ja muuttaa nykyinen talou-dellinen ja yhteiskunnallinen jär-jestelmä. Siihen on enää mahdo-tonta tyytyä. Yhdysvaltain tilas-to osoittaa, että täällä on mil-joona työllästä, jotka ansaitse-vat vähemmän kuin 500 dolla-ria vuodessa. Eikö tämä osota, että on aika muuttaa tuotannon jakoperuste?

Kapitalistista järjestelmää ei enää kaivata nykyajan yhteis-kunnassa. Se on kasvullaan mur-tanut kehityksensä voiman ja tul-lut edistyksen väkivaltaiseksi kahleeksi. Vapaakilpailun luova aika teollisuudessa ja kaupassa on jo mennyt. Pääomien keski-tys ja kokoontuminen ovat nykyään väkivaltaisia ilmiöitä teol-